

eul_wid: qhc-aa

Μωυσῆς ὁ Ἀλεξανδρεύς · Moses of Alexandria

Prosperity and Success of the Builder and Success of Labor and Long Life

Εὐποία καὶ εὐτυχία τοῦ κτισσαμένου καὶ ἐπιτυχία

Period: Ῥωμαϊκή [Roman](#)
Dialect: Κοινή τεχνική [Technical Koine](#)
Domain: Ἐπιστήμη [Science](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

2.300. (1t) ΕΥΠΟΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΤΙΣΑΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΜΑΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΒΙΟΥ
Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· «Ἐγὼ ἐξελεξάμην ἐξ ὀνόματος Βεσελεὴλ τὸν ἱερέα, ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, καὶ ἐργάζεσθαι τὸν χρυσὸν, καὶ τὸν ἄργυρον, καὶ τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον, καὶ
πάντα τὰ λιθουργικά, καὶ τὰ λεπτουργικά ξύλα, καὶ εἶναι κύριον πασῶν τῶν τεχνῶν. Λαβῶν
ὕδράργυρον, καὶ χάλκανθον, καὶ μυσίδην, ἴσως ὁμοῦ λειώσας ἀνένεγκαι τὴν αἰθάλην αὐτοῦ
ἀπὸ ὥρας πρώτης ἕως ὥρας δεκάτης· καὶ ἀποβαλὼν τὴν ὕλην, ἀνένεγκαι τὴν ὕδράργυρον τρίς,
καὶ πότισον αὐτὴν οὖρῳ ἀφθόρου ἡμέρας ζ' ἐν ἡλίῳ· καὶ βάλε εἰς ῥωγὴν, πωμώσας ἅλατι, καὶ
πηλῷ πυριμάχῳ, καὶ θές τὸ ῥωγὴν ἐπὶ κέφαλα ἐν χύτρᾳ ἀθίκτῳ. Καὶ ποιήσας πέταλα
μολύβδου, καὶ πώμασον τὴν χύτραν· καὶ πωμάσας πάντοθεν βησάλῳ καὶ πηλῷ πυριμάχῳ, δὸς
ἐμπύρῳ κόπρῳ βοῶν νυχθήμερον, καὶ ἔχε ὕδράργυρον παγεῖσαν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ. —
Λαβῶν ὕδράργυρον, ζέσον ἐλαίῳ ῥεφανίνῳ· εἶτα πῆξον, καὶ συλλείου σὺν ὄξει καὶ στυπτηρίᾳ
σχιστῇ, καὶ ἀλὶ ἐπὶ ἡμέρας ζ'· καὶ γλυκάνας, ξήρανον καὶ ἔχε. Καὶ λαβῶν κιννάβαριν,
κινναβάρισον ἐλαίῳ ῥεφανίνῳ εἰς ληκύθιον, καὶ ἀσφαλισάμενος, θές ἐν χώστρᾳ ὥρας ι'· καὶ
λαβῶν, πλύνας εἰς θυεῖαν, καὶ ἐπίβαλε ὄξος, καὶ στυπτηρίαν σχιστὴν καὶ ἅλας, καὶ λειώσον ἐπὶ
ἡμέρας ζ'· καὶ ἀποπλύνας ὕδατι γλυκεῖ, ξήρανον καὶ ἔχε. Λαβῶν ὕδράργυρον παγεῖσαν,
σανδύκιον, χαλκὸν κεκαυμένον, καὶ στακτάτον (?) ὄξος, ποίει κατασταλακτὴν, καὶ λαβῶν
θεῖον καθαρὸν, ἔκζεσον μετὰ τῆς κατασταλακτῆς· καὶ λαβῶν τὸ ὕδωρ τοῦτο, συνλείωσον τὰ
κροκὰ τῶν ὠν· καὶ ἀνένεγκαι διὰ τοῦ ἀμβίκου· Βρέξας κομιδῇ, σύμμιξον μετὰ τὸ ὕδωρ τοῦτο
ἀμβίκου, καὶ πότιζε τὰ ξηρία ἡμέρας ι'· καὶ ὅταν ψυγῇ καλῶς, βάλε εἰς πυξίδα ὑελίνην, καὶ
πυρώσας κακκάβην, παρόπτα ἐν αὐτῷ τὸ ξηρίον· καὶ βλέπης τὸ γινόμενον.

2.301 Εἶτα λαβῶν τοῦ ξηρίου κεράτια β', ἐπίρριπτε ἐπὶ Ἑ κασσιτέρου, καὶ ἔξεις ἄργυρον. Λαβῶν οὖρον
ἄφθορον πεπηγμένον ὡς λίθον λευκὸν, καὶ ὕδράργυρον παγεῖσαν, τρίβε ὁμοῦ ἕως ἂν
καταποθῇ ὕδράργυρος· καὶ λαβῶν ἀφροσέληνον, πότισον ἐν ἡλίῳ ἡμέρας γ', καὶ ἔχε
ῥοκνομημένην. Λαβῶν ἀφροσέληνον, δῆσον εἰς πανὴν καὶ ἀπόβρεξον εἰς ὄξος ἡμέραν α'· καὶ
τρίβε ἐν χερσίν· ἔασον καθῆσαι τὴν ὕλην, καὶ σειρώσας, χύσον τὸ ὄξος· καὶ ξηράνας, βρέχε εἰς
τὰ λευκὰ τῶν ὠν τῶν ἀνεχθέντων διὰ τοῦ ἀμβίκου· καὶ βαλὼν εἰς ῥογὴν, ἔχε ἀφροσέληνον.
Λαβῶν ῥίνισματα χαλκοῦ πυρροῦ καὶ λευκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ κασσιτέρου, ἀρσενικοῦ, καὶ
σανδαρακίου, καὶ ὕδράργυρον παγεῖσαν, καὶ ἅλας καππαδοκικὸν ἐξ Ἰσου, αἶμα τράγου ἢ

χοίρου, καὶ βαλὼν ἐν χύτρᾳ ἀθήκτω, πώμασον καλῶς, καὶ βάλε ἐν πυροκόπρῳ βοῶν, καὶ ἀνάψας παρόπτα νυχθήμερον, καὶ ἔχε ξηρίον ἀργύρου. ΕΞΙΩΣΙΣ ΧΑΛΚΟΥ. — Λαβὼν στυπτηρίαν σχιστὴν καὶ σάπωνον, καὶ ὄξος, πύρωσον τὸν χαλκὸν, καὶ κατάβαπτε. Λαβὼν ὑδράργυρον παγεῖσαν, λείωσον σὺν ἄλατος ἀμμωνιακοῦ, καὶ χαλκὸν κεκαυμένον, καὶ χάλκανθον ἐξ ἴσου· βάλε εἰς ῥογήν, καὶ πωμώσας καλῶς, καῦσον ἐν ὑγρῷ κόπρου ἱππείας, ἕως οὗ γένηται οἶνος ἀμιναιῖος.

2.302 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΟΛΥΒΔΟΧΑΛΚΟΥ. — Λαβὼν μυσίδην, φρύξον ἐλαίῳ ῥεφανίνῳ· καὶ οὕτως χρῶ· φρύγε δὲ ὥρας γ'. Ἡ στυπτηρία σχιστὴ οἰκονομεῖται· πυροῦται καὶ σβέννυται ὅξει· εἴτα λειοῦται· πυρροκαταβάπτεται διστάκις (?). ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΥΡΙΤΟΥ. — Ἐκζέσας αὐτὸν ἐν θαλασσίῳ ὕδατι τριβέντα ἡμέραν α'· καὶ ξηράνας, οὕτως χρῶ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΧΑΛΚΙΤΕΩΣ. — Κόψας αὐτήν, ἀνάλαβε μετὰ μέλιτι, ὡς ἐμπλαστῶδες, καὶ βαλὼν εἰς λιτρίδιον, πώμασον κατακλείων ὅλον τὸ χυτρίδιον· καὶ πῶμα πηλὸν ἐπιτήδειον· καὶ ὅπτα ξύλων ἐπάνωθεν ἐπιβαλὼν ἄνθρακας, ὅπτα δὲ ἐπὶ ὥραν καλήν. Ἐπειτα ἄρας, ξήρανον· καὶ πάλιν λειώσας τῇ αὐτῇ ἀγωγῇ εἰς θυεῖαν ἀνάτριψον, καὶ ποιήσον μέλιτος πάχος. Τοῦτο ποιεῖ τρίς, καὶ οὕτως χρῶ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΥΡΙΤΟΥ. — Ἐκζέσας αὐτὸν ἐν θαλασσίῳ ὕδατι τριβέντα ἡμέραν α', καὶ ξηράνας οὕτως οἰκονόμησαι εἰς πτάρησιν ὑδραργύρου καὶ εἰς ὃν ἐὰν θέλῃς λευκῶσαι· θεῖον ἄπυρον λειώσας εἰς οὔρον παιδὸς σὺν ἄλμῃ, θαλασσίῳ ὕδατι, καὶ στυπτηρίᾳ σχιστῇ, ζέσον ἐπτάκις· καὶ ἕασον, καὶ εὐρήσεις τὴν ὑδράργυρον ὡς ψιμμίθιον πεπηγυῖαν· καὶ λοιπὸν ἐκ τούτου συνμίσγεις ὅταν θέλῃς, εἰς ὃ βούλει ἐπὶ τρίς· ξηράνας, ἔχε. ΕΞΙΩΣΙΣ ΧΑΛΚΟΥ. — Λίθον τὸν χρυσίζοντα, καὶ γῆν σαμίαν, καὶ ἄλας ἄνθιον, καὶ ὀπὸν συκῆς, ποιήσας γλοιοῦ πάχος, χρίε τὰ πέταλα, καὶ ἐκσωματίζονται. ΥΔΩΡ ΑΝΑΣΠΑΣΤΟΝ.

2.303 — Λαβὼν ὡὰ, κλάσον ὅσα βούλει, καὶ ἔνωσον δύο τὰ λευκὰ καὶ δύο τὰ ξανθὰ· καὶ ἀναταράξας, ἀνάσπα διὰ τοῦ ὀργάνου· καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἔστι τὸ μὲν λευκὸν λέγουσιν ὕδωρ μικρὸν ὄμβριον, τὸ δὲ δεύτερον εἴ τις ἔλαιον ῥεφανίνῳ, τὸ δὲ τρίτον εἴ τις μελάγχλωρον κίκινον λέγουσιν. ΥΔΑΤΟΣ ΚΑΤΑΣΠΑΣΤΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ. — Λαβὼν λευκὰ ὡῶν, βάλε εἰς τὴν λίτραν τῶν λευκῶν, ἀσβέστου τῆς ἡμῶν Ϟ α', καὶ ἀναταράξας, χάλασον ὅλα τὰ ὡὰ ὅσα βούλει, καὶ ἕα ἕως ῥέυσηται κάτω ἡμέρας ζ', ἀλλὰ δὲ τῇ ἐβδόμῃ ἄρας ἀπὸ μαζῶν καθαρῶκην (?), καὶ σύνθεες ἐν ὀργάνῳ εἰς ἀπόσταξιν τέχνης, τῷ μὲν ὄξει ἀνὰ μέρος τῶν ὡῶν· καταφίμωσον ἀσφαλῶς, ἔψον, χῶσον εἰς κόπρον ἱππείαν· καταφίμωσον ἕως ἀποστάξωσιν. Τοῦτό ἐστιν «ὕδωρ μελάντερον ἄχραντον». ΘΕΙΟΝ ΑΠΥΡΟΝ ΛΕΥΚΟΝ. — Λαβὼν τῶν ἀπομεινάντων ὡῶν τῶν ἀποσταζάντων μέρος α', λύε ἅμα ἐν ᾧ τῷ ἀποσταλαχθέντι ὕδατι, καὶ βαλὼν εἰς βίκον, φίμωσον ἀσφαλῶς, καὶ ἕα ἡμέρας ζ'· καὶ καθ' ἐκάστην τάραξον τὸν βίκον· τῇ δὲ ἐβδόμῃ ἀποσειρώσας τὸ πᾶν εἶδος καθαρὸν, ἔχε· αὐτὸ ξηρὸν ὅπτα μαλθακῶ πυρὶ ὥρας ζ' ἢ καὶ πλέον, ἕως ἀναξηρανθῇ. Εἴτα λειώσας πίτυρον ἐκ τοῦ ἀποσειρωθέντος εἶδους ἥμισυ ὥραν α'. Τοῦτο βαλὼν εἰς χύτραν ἦν οἶδας, ἀνάσπα διὰ τοῦ ὀργάνου, καὶ πάλιν λειώσας σὺν τῷ ὕδατι, ἀνάσπα. Τοῦτο ποιεῖ τρίς καὶ ἔχε. ΘΕΙΟΥ ΑΠΟ ΛΕΥΚΟΥ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΞΑΝΘΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ. — Λαβὼν τοῦ προγεγραμμένου θεοῦ ἀπὸ λευκοῦ, τουτέστιν τοῦ ξηρανθέντος, ὑγροῦ, καὶ γενομένου ξηρίου, καὶ λύε ἀμφοτέρω [μετὰ] σὺν τῷ περιττεύσαντι εἶδει ἐκ τοῦ προλεχθέντος θεοῦ ἀπύρου. Λευκὸν ἐπίβαλε ἐν τῷ ὀργάνῳ, καὶ ἀνάσπα· καὶ πάλιν συνλύε ἐν τῷ ἰδίῳ εἶδει, καὶ ἀνάσπα. Τοῦτον ἄρον ὅταν παγῇ, καὶ ἔχε χρυσὸν κάλλιστον. ΞΑΝΘΩΣΙΣ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ.

2.304 — <Λαβὼν> στυπτηρίαν ἕως στραφῇ ὡς οἶδας, καὶ ἐπίβαλε ἀργύρῳ· τοῦτο κρύπτε. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ. — Τρίψον νεφέλην· αὐτὴν ἐπίβαλε ὀξάλμῃ, καὶ λειοτριβήσας ὥραν καθ' ἡμέραν ἐπὶ ἡμέρας ιβ', εἴτα πλύνον ὕδατι γλυκέῳ, ἕως μηκέτι ἔχη ὁσμὴν τοῦ ὀξους, καὶ ξήρανον. Τοῦτο ποιεῖ ἐπὶ τρίς, ὥστε ταρῶδες ἀποβαλεῖν, καὶ οὕτως χρῶ. ΠΥΡΡΟΧΑΛΚΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ. — Λαβὼν χαλκὸν κύπριον θερμέλατον, πυρὸν ἔλαττον ποιήσας πέταλα, ὑπόστρωσον

ἐπάνω καὶ κάτω καθμίαν λευκὴν τριπτὴν ἐπιμελῶς τὴν γενομένην ἐν Δελματία, ἣν χρῶνται οἱ χαλκουργοὶ, καὶ πηλώσας χώνευσον ἐπιμελῶς, ἵνα μὴ διαπνεύσῃ, ἡμέραν α' ἀνοίξας δὲ, εἰ καλῶς ἔχει, χρῆσαι, εἰ δὲ μὴ, ἐκ δευτέρου ἔψει μετὰ καθμίας ὡς ἐπάνω· ἐὰν δὲ κάλλιον ἐξέθῃ ἀπὸ κύπρου θερμελάτου μίγνυται τῷ χρυσίῳ χαλκῷ, κυπρίου τοῦ αἵματώδους ῤ δ', κασσιτέρου ἀποβολῆς ῤ ζ'. Μαγνησίαν ἐπίβαλε τῷ κασσιτέρῳ ῤ β', καὶ χώνευσον τὸν χαλκόν· ἐπιβάλλων τὸν κασσίτερον, καὶ συνκατάμισγε. Εἴτα ἐπίβαλε τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας, καὶ συνκατάμισγε· ὅταν δὲ ψυγῇ, εὐρήσεις αὐτὸν θραυστὸν καὶ τριπτόν. Τοῦτον λειώσας, ἐπίβαλε αὐτῷ χαλκίτεως ῤ β', καὶ ὅπτα ἐν βατανίοις πεπηλωμένοις, <καὶ> εὐρήσεις αὐτὸν πυρρὸν ὡς ῥόδιον. Ἀνάμισγε καλῶς, καὶ ἔχε. Ἀνελόμενος οὖν ταῦτα, χώνευσον πρὸς τὴν δηλουμένην χρεῖαν. Λίπηται ἀδιάλυτον χρόνον τὸ χλωρόν. ΧΡΥΣΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ. —Λαβὼν τὸν θηλυκὸν πυρίτην καὶ τὸν καὶ ἀργυρίζοντα, ὃν καὶ σιδηρίτην λίθον καλοῦσιν τινες, οἰκονόμει ὡς οἶδας, ἵνα ῥέυσῃ. Καὶ εἰ μὲν εἰς χαλκόν, λευκάνεις αὐτὸν ὡς οἶδας· εἰ δὲ εἰς ἄργυρον, ξανθώσεις αὐτὸν τῇ ὀπτῇ τοῦ θείου τοῦ εἶδας· καὶ ἐπίβαλε αὐτὸν ξανθὸν τῇ ὕλῃ, καὶ βάπτεις αὐτόν· ἡ γὰρ φύσις <τῇ φύσει> τέρπεται. ΑΛΛΗ ΠΟΙΗΣΙΣ.

2.305 ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΣ. —Ἀψινθίου ἐξ ἴσου σὺν ὀλίγῳ ὕδατι λειώσας, ἔχε ξηρίον· καὶ χώνευσον μόνον τὸν χαλκόν, ἐπίβαλε, καὶ γίνεται τριπτόν. Τοῦτο λειώσας, ὅπτα σὺν ἰσοστάθμῳ ἀλατίῳ ὥρας β', καὶ ἄρας, εὐρήσεις ξανθὸν τοῦτον τριπτόν· ἀνακάμψας ταύτη τῇ ἀγωγῇ, ἔξεις χαλκόν, τοῦ χρυσοῦ μελαντίου αὐτοῦ μέρος α' καὶ χρυσοῦ μέρος α'. Γίνεται ὄβρυζον καλόν. ΠΩΣ ΔΕΙ ΠΟΙΗΣΑΙ ΧΡΥΣΟΝ ΔΟΚΙΜΟΝ. —Λαβὼν λίθου μαγνήτου δραχμὰς β', κυανοῦ ἀληθινοῦ δρ. β', σμύρνης δρ. η', στυπτηρίας σχιστῆς ἐξωτικῆς δρ. β', ἐν ἡλίῳ τρίψας μετὰ οἴνου λίαν χρηστοῦ. Ὑπάρχουσιν δὲ τινες ἀπιστοῦντες τὴν ἐκ τῶν ὑγρῶν ὠφέλειαν, οὐκ ἔργῳ τὰς ἀποδείξεις ποιοῦντες. Τὴν ἐκ τῶν ὑγρῶν ὠφέλειαν ἐννόει· ἐχρῆν δὲ ποιοῦντας ἐκ τῶν θείων θαυμάσια, ἣν ἀνιέναι χρή ποιεῖν· ἔστω δὲ ὡς φυράσαντα, συνχωνευθῶσιν εἰς κάμινον χρυσοχοϊκὴν, καὶ φυσίας ποιουμένους τὴν ἀπ' αὐτῶν φύσιν ἐκδέχεσθαι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ. —Λειώσας αὐτήν, ἔμβαλε εἰς ζύμην, καὶ ὅπτα. Τοῦτο ποιεῖ ἐπτάκις. Ταύτην χωνεύσας εὖροις ἄργυρον κάλλιστον. Πάντα μαλάσσει, πάντα λευκαίνει· ἀλλὰ καὶ ὕελον μαλάσσει, ὥστε καὶ λευκαίνεσθαι αὐτὸν ποιεῖ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΑΝΔΑΡΑΧΗΣ. —Λαβὼν σανδαράχην, ζέσον αὐτήν εἰς οὔρον ἐπτάκις, καὶ ξηράνας ἐν ἡλίῳ, οὕτως χρῶ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΥΡΙΤΟΥ. —Λαβὼν πυρίτην τὸν χρυσίζοντα (γεννᾶται δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ <καὶ ἐν τοῖς> ὄρεσιν τοῖς κατ' Αἴγυπτον, μάλιστα ἐν Αὐγάσει· Αὐγάσεις δὲ εἰσιν Τριβουθῆς)· χρυσίζοντα τοῦτον λαβὼν, οἰκονόμει οὕτως. Λειώσας αὐτὸν πάνυ ἀπόπλυναι ὀξάλμῃ τρίς, καὶ ξήραναι· καὶ λαβὼν αὐτοῦ μέρη β', καὶ μολύβδου μέρος α'. Λύσας τὸν μολύβδον, σκόρπιζε διὰ τοῦ πυρίτου· καὶ ὅταν γένηται χνοὺς, βαλὼν ἐν ἀγγεῖῳ ὀστρακίνῳ, καὶ πηλώσας ἀσφαλῶς, ὅπτα εἰλικτοῖς φωσὶν ἡμέρας β', καὶ ἀνελόμενος ἔχε. Τοῦτο καλοῦμεν ἄνθος. Τούτου λαβὼν μέρη γ' καὶ τοῦ σατορίου μέρος α', θεράπευε συλλειῶν οἴνῳ αὐστηρῷ ἡμέραν α', καὶ ξηράνας, ἀναλαβὼν, ἔχε.

2.306 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ—Λαβὼν λίθον τὸν ὠχρὸν τὸν ψωρίζοντα· (γεννᾶται δὲ παντὶ χρόαν ἔχων λίθου φρυγίου, μέγεθος τοῦ ῥιζαρίου τοῦ ἐλυδρίου). Τοῦτον λαβὼν, οἰκονόμει οὕτως. Ἀγώσας αὐτὸν ἀπόπλυνον ὅξει τρίς· καὶ λαβὼν εἰς ἄγγοις ὕελινον, ἀπόβρεχε ἄλμῃ δικαίᾳ ἡμέρας β'. Εἴτα καὶ ἀποσειρώσας, ἀπόπλυνον γλυκῇ ὕδατι πολλάκις. Λαβὼν τούτου μέρη ζ' καὶ τοῦ αὐτορρύτου μέρος α', καὶ ξηράνας, λαβὼν, ἔχε. Τοῦτό ἐστιν τὸ καλούμενον χρυσόλιθον. <Λαβὼν> λίθον τὸν χρυσίζοντα, καὶ γῆν σαμίαν, καὶ ἄλας ἄνθιον, καὶ ὀπὸν συκῆς, ποιήσας γλοιοῦ πάχος, χρίε τὰ πέταλα, καὶ ἐκσωματίζεται ὁ χαλκός. ΠΕΡΙ ΑΡΓΥΡΟΠΟΙΑΣ. ὙΛΗ ΧΡΥΣΟΠΟΙΑΣ. —Λαβὼν ὑδράργυρον τὴν ἀπὸ κινναβάρεως, σῶμα μαγνησίας, χρυσοκόλλην, ὃ ἐστὶν βατράχιον <καὶ> ἐν τοῖς χλωροῖς λίθοις εὐρίσκεται, κλαυδιανόν, ἀρσένικον τὸ ξανθόν, καθμίαν, ἀνδροδάμαντα, στυπτηρίαν σχιστὴν

ταπεινωθεῖσαν, θεῖον ἄπυρον ὃ ἔστιν ἄκαυστον, πυρίτην, ὥχραν ἀττικήν, σινώπην ποντικήν, θεῖον ὕδωρ ἄθικτον. Ἐὰν ἀκούσης τοῦ ἀπὸ μόνου θεοῦ· ἐὰν δὲ ἀπολελυμένος τῷ δι' ἀσβέστου θεῖω, αἰθάλην, σῶριν ξανθὸν, χάλκανθον ξανθὴν καὶ κιννάβαριν. ΥΛΗ ΖΩΜΩΝ. ΖΩΜΟΙ. —Τὰ δὲ ἐν ζωμοῖς ἐστὶν ταῦτα· κρόκος κιλίκιος, ἀριστολοχία, κνήκου ἄνθος, ἐλύδριον, ἄνθος ἀναγαλλίδος τῆς τῶν κυανέων, κυανὸς, χάλκανθος, κόμμι ἀκάνθης αἰγυπτίας, ὄξος, οὔρον ἀφθόριον, ὕδωρ θαλάσσιον, ὕδωρ ἀσβέστου, ὕδωρ σποδοκράμβης, ὕδωρ φέκλης, ὕδωρ στυπτηρίας, ὕδωρ νίτρου, ὕδωρ ἀρσενικοῦ, ὕδωρ θεοῦ, οὔρον, γάλακτος ὀνείου, ἀπὸ κυνὸς γάλα.

2.307 Αὕτη ἡ ὕλη τῆς χρυσοποιΐας, ταῦτά ἐστιν τὰ ἀλλοιοῦντα τὴν ὕλην· ταῦτα πυρίμαχά εἰσιν· ἐκτὸς τούτων οὐδὲν ἐστὶν ἀσφαλές. Ἐὰν ᾗς νοήμων, καὶ ποιήσης ὡς γέγραπται, ἔση μακάριος. Ἐπιβάλλει χαλκὸν χρυσῷ· διὰ ταῦτα διὰ τὸ χρυσοκοράλλιον, ποτὲ ἄργυρον διὰ τὸν χρυσόν, ποτὲ χαλκὸν διὰ τὸ ἤλεκτρον, ποτὲ μόλυβδον διὰ τὸν μόλυβδον. Αὕτη ἡ ὕλη εἰς τὴν χρυσοποιΐαν εἰρήσθω. ΥΛΗ ΑΡΓΥΡΟΠΟΙΙΑΣ. —Ἔστι δὲ ὑδράργυρος ἡ ἀπὸ ἀρσενικοῦ, ἡ σανδαράχης, ἡ ψιμμίθεως, ἡ μαγνησίας, ἡ στίμμεως ἰταλικοῦ· ποιήσει εἰς τοιοῦτον· ὃ ἐὰν βούλῃ ἐκστρέψας· ἐὰν χαλκὸν οἰκονομήσης ὡς δέον, φέρεις ἔξω τὴν φύσιν. Γῆ χεῖα, κατμία λευκὴ, γῆ ἀστερίτη, κιμωλία, ἀρσενικοῦ τὸ λευκόν, μίσυ ὀπτὸν, μίσυ ὠμόν, λιθάργυρος λευκὴ, ψιμμίθιον, νίτρον πυρρὸν ὃ ἐστὶν ῥίθειον, ἄλας καππαδοκικόν, μαγνησίας λευκῆς, ἀφροσέληνον ὑαλοῦ, κυανὸς, τίτανος ὀπτῇ. Ταῦτα παρὰ τοῦ εἰρημένου διδασκάλου μεμαθηκώς ἡσκούμην ὅπως ἀκούσω τὰς φύσεις. Ἡ φύσις γὰρ τὴν φύσιν νικᾷ, καὶ ἡ φύσις τὴν φύσιν κρατεῖ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΥΡΙΤΟΥ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΥΡΙΤΟΥ ΑΡΓΥΡΙΤΟΥ. ΘΕΙΟΥ ΜΕΛΑΝΟΣ ΕΝΚΑΥΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ. —Παλαιότατα τῶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὕδατος τὸ ἐν ἀπομείναντι λύει σὺν τῷ ἰδίῳ ὕδατι, τουτέστιν οὔρῳ ἀφθόρῳ ἡμέραν α', καὶ πότισον πάλιν ἐλαίῳ κικίνῳ ἕως μέλιτος πάχος, καὶ βάλε εἰς βίκον πλατύν, καὶ εὐρύχωρον ἕως ἡμίσεως, ἵνα ἔχη ποῦ καχλάσαι ἐν τῇ θέρμῃ. Τοῦτο περιπηλώσας, ἵνα μὴ διαπνεύσῃ, βάλε εἰς κύθραν χεῖμεντος καὶ περιπηλώσας τὴν χύτραν, θὲς ἐν καμίνῳ ὑελογυγικήν εἰς τὰ ἄνω φῶτα, ἕως ξῆρον γένηται. Εἴτα ἄρας, λύε οὔρῳ ἀφθόρῳ, καὶ ἀναξηράνας ἔχε μέλαν ἔνκαυστον κίκινον. ΥΔΑΤΟΣ ΞΑΝΘΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ.

2.308 — 〈Λαβῶν〉 κινναβάρεως μέρη β', μίσεως ὠμοῦ μέρος α', τουτέστιν τὸν κρόκον, συνλῦε οὔρῳ ἀφθόρῳ λίτραν, τοῦ ὕδατος χαλκοῦ 6 α' καὶ ἀποσειρώσας ἐν τῷ αὐτῷ ὕδατι, λύε· καθαρίει· συνλίσσωσιν τὴν προκειμένην κιννάβαριν καὶ τὸ μίσυ, καὶ ἀνάσπα ὕδωρ ξανθόν· τοὺς ὀπούς, ἅπαξ γάρ ... ΛΕΥΚΩΣΙΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ. —Λαβῶν μαγνησίαν, ἴσον ἀλὸς καππαδοκικοῦ, βάλε εἰς ἄγος ὀστράκινον, ἀπὸ ὀψὲ ἕως πρωΐ. Ἐὰν δὲ ἐστὶν μέλαινα, καῦσον ἕως ἀναλευκανθῇ, κάλλιον δὲ ἐστὶ εἰς κάμινον ὀπτᾶν αὐτὴν ὑελογυγικήν. Κρύπτε τοῦτο τὸ μυστήριον, ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ ὅλον τὸ συνέχον τὴν λεύκωσιν ἐψήσει. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΑΝΔΑΡΑΧΗΣ. —Λαβῶν σανδαράχην τὴν μὴ σιδηροῦσαν, μηδὲ λιθώδη, ἀλλὰ τὴν κιρρὰν καὶ αἱματώδη, λειώσας, ἀκρόπασον· ἡ ἔκλεκτος βληθεῖσα καὶ ῥίνισμα χαλκοῦ οὐκ ἔῃ ῥέειν αὐτόν. ΜΟΛΥΒΔΟΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ. —〈Λαβῶν〉 στυπτηρίαν σχιστὴν καὶ νίτρον στύψας μεθ' ὕδατος ψυχροῦ ὄντος τοῦ ὄξους καὶ ἐκπυρὶ αὐτόν, καὶ γίνεται λευκός. ΑΛΛΗ ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΛΚΟΥ ΚΕΚΑΥΜΕΝΟΥ. —Λαβῶν σανδαράχην καὶ θεῖον ἄπυρον, κοράλλιον καὶ κρόκον, βαλὼν εἰς ἰγδὴν, τρίβε ἐπὶ ἡμέρας μ' εἰς οὔρον παιδὸς ἀφθόρου καὶ μετὰ μ' ἡμέρας, βάλλεις τὸ ὕδωρ τῶν κρόκων, καὶ τρίβεις ἐπὶ ἄλλας ἡμέρας κ', ἕως ὅτε μιγῶσιν καὶ συναμῆσωσιν τὰ εἶδη καὶ χαλκοῦ ῥίνισμα. Καὶ μετὰ ταῦτα βάλλεις τὸ φάρμακον εἰς ἄγγειον ὀστράκινον χρισθὲν πηλῷ καλῶς καὶ καίεις αὐτὸ χυτρίδιον εἰς κάμινον ἡμέρας ζ'. Ἐὰν ἔστιν λευκότερον, καῦσον ἄλλας ἡμέρας γ', ἵνα γένηται ξανθόν. ΧΑΛΚΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΣ. —Λαβῶν χαλκὸν κύπριον, καὶ δεῖ κροτεῖν· εἴτα πυρώσας βάπτε ἢ κιμωλίαν ὀξάλμῃ λελειωμένην. Τοῦτο

πολλάκις ποίει· καὶ πάλιν πυρῶν κρότει, καὶ ἔξεις χαλκὸν λευκόν, τούτου μέρος α', καὶ ἀργύρου μέρος α'.

- 2.309 Γίνεται τὸ πᾶν λευκόν. ΑΡΓΥΡΟΥ ΔΙΠΛΩΣΙΣ. — Ἐπειδὴ καὶ εἰς τὴν ἱερωτάτην βίβλον εὐρίσκομεν ἀναγεγραμμένας ἀργύρου κράσεις διὰ τοῦ κασσιτέρου, ἀναγκαῖον ἐκθέσθαι τὰ μυστήρια καὶ τὰς καθάρσεις αὐτοῦ, ὅπως ἐν μηδενὶ ἀμάρτης. Βαλὼν στυπτηρίαν, καὶ ἄλας καππαδοκικόν, σύστρεφε μετὰ μαγνησίας· καὶ χροᾶν προσδίδωσιν ὅτε τυραννικὸς ἦρος (?) σὺν τῷ ἐλαίῳ, ἐμβαφῇ ποιεῖ αὐτὸν καὶ λιπαρὸν καὶ ἄνοσμον. ΜΕΛΑΝΩΣΙΣ ΑΡΓΥΡΟΥ. — Λαβὼν θεῖον ἄθικτον, ἔψησον πυρὶ μαλθακῷ ἀπὸ θαλλίων ζ'. ἀποχέων εἰς οὔρον ἀφθόρου παιδὸς πρόσφατον, ἔψον αὐτὸ ἕως οὗ λάβῃ βράσματα β'. Εἴτα βάλε εἰς ὄξος δριμύτατον, καὶ βάλε εἰς ἀγγεῖον ἕτερον ὄξος, γλοιοῦ πάχος, καὶ δὸς ὀπηθῆναι νυχθήμερον λελειοτριβημένον δὲ ξανθόν. Ἐκ τούτου δὲ ἐπίβαλε ἄργυρον, καὶ γίνεται δόκιμον. ΚΑΤΑΣΤΑΘΜΟΙ ΧΡΥΣΟΥ. —
〈Λαβὼν〉 στυπτηρίας σχιστῆς μέρος α', ἀμμωνιακοῦ Κανώπης ἣν χρῶνται οἱ χρυσοχόοι μέρος α', χωνευθέντος τοῦ χρυσοῦ, μίσηγε. Η ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ ΟΥΤΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΕΙΤΑΙ. — Λαβὼν σανδαράχην τὴν μὴ σιδηροῦσαν μηδὲ τὴν λιθώδη, ἀλλὰ τὴν κίρραν καὶ αἱματώδη, ταύτης ^ῤ ^ῥ ι', λειώσας πάνυ καλῶς, βάλε ἐν φιάλῃ ὑελίνῃ. Εἴτα βαλὼν ὄξος δριμύτατον [✓] β', καὶ ἄλας κοινὸν ^ῤ ^ῥ ε', πώμασον τὴν φιάλῃ ἐρίῳ ῥάκει· ἐπίθες βατάνιον ἐπίχειμον (?), καὶ ἕασον αὐτὸ ταριχεύεσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ'. Εἴτα μετάβαλλε ἐν λοπάδι, καὶ ὑπόκαιε ὥρας γ'. Εἴτα ἀπόξυσον τὴν ἄχλην, καὶ πλύνον ὕδατι γλυκέῳ, καὶ εὐρήσεις αὐτὸ γινόμενον κίρρον ὡς αἷμα. Εἴτα ξήρανον ἐν ἡλίῳ· βάλε πάλιν ἐν τῇ φιάλῃ. Εἴτα βαλὼν οὔρον βοδὸς μείναντος ἡμέρας ζ', ἕως σφοδρότερον γένηται καὶ δριμύτερον· καὶ οὕτως ἐπίβαλε τὴν πεπλυμένην σανδράχην, καὶ ἕασον αὐτὸ ταριχεύεσθαι ἡμέρας ζ', ἕως σφοδρότερον γένηται.

- 2.310 Εἴτα πλύνας ὕδατι γλυκέῳ, ξήρανον ἐν ἡλίῳ· καὶ ἄρας, ἔξεις τὰς ἀπαιτουμένας χρείας τῶν γινομένων καταβαφῶν. 〈ΠΕΡΙ〉 ΤΟΥ ΕΞΙΘΕΝΤΟΣ ΧΑΛΚΟΥ. — 〈Λαβὼν〉 ἀνδροδάμαντος, χρῖσον τὰ πέταλα ἐπάνω καὶ κάτω, καὶ φιμώσας ἐκτρώχιζε ὕελον λευκόν. ΧΡΥΣΟΠΟΙΙΑΣ ΖΩΜΟΙ. ΧΡΥΣΟΥ ΜΑΛΛΑΞΙΣ ΩΣΤΕ ΕΝ ΑΥΤῳ ΣΦΡΑΓΙΖΕΙΝ. — 〈Λαβὼν〉 νίτρου πυρροῦ δρ. β', κινναβάρεως δρ. γ', μίξας, λειώσον ὄξει, καὶ ἐπίβαλε στυπτηρίαν ὀλίγην· καὶ ἕασον ξηρανθῆναι. Καὶ ἔπειτα λειώσας ἀπόθου· καὶ λαβὼν χρυσοῦ ἡμιωβόλιον, καὶ ἀρσενικοῦ χρυσίζοντος δρ. α', μίξας πάντα, λύε παραχέων κόμμεως καθαροῦ βεβρεγμένου ὕδατι· καὶ οὕτως ἀναλαβὼν, σφράγιζε ὃ βούλει, καὶ ἕασον ἐπὶ ἡμέρας β', καὶ παγήσεται ἡ σφραγίας. ΧΡΥΣΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ. — Λαβὼν λιθαργύρου δρ. δ', χρυσοῦ δρ. β', χαλκοῦ πυρροῦ 〈ἦ〉 πυρροχάλκου δρ. α', στυπτηρίας δρ. α', κατμίας δρ. α', ἔστω τῷ ἀργύρου καὶ τῷ χρυσοῦ ῥίνισματι, καὶ συνκατάμισγε τὴν λείωσιν ὡς μιοῦση (?). Εἴτα ὅταν κηρωτῆς πάχος γένηται, τότε τὸ ἐλύδριον καὶ τὸ ἀρσένικον· εἴτα τὴν κατμίαν καὶ τὴν στυπτηρίαν· βαλὼν εἰς λοπάδα, καὶ ἐλαφροῖς ἀνθραξίν ἐμβαῖνον κρόκου ὠμοῦ ὄξος τετιμημένον, οὕτως ποίει. ΚΑΤΑΒΑΦΗ ΧΡΥΣΟΥ. — 〈Λαβὼν〉 μίσιος μεταλλικοῦ μέρη δ', ἐλυδρίου ρίζης μέρος α', ταῦτα, τρίψας, μέλιτος πάχος ποιῶν, ταρίχευσαι οὐρῷ ἀφθόρου, καὶ βάπτε ὕδωρ ψυχροῦ. Χαλκὸς καεὶς ἐπτάκις, καὶ ἀνακαμφθεὶς χρυσὸς κρεῖττων ἐστί.

- 2.311 Χρυσὸς καίεται, καὶ καϊόμενος σήπεται, καὶ σηπόμενος βάπτει πᾶν σῶμα. Λαβὼν σανδαράχην, θεῖον, λιθάργυρον, στυπτηρίαν, ἄλας, ὕδωρ νεφέλης ἀνὰ μέρος α', λειώσον ἄχρις ἂν καταποθῇ ἡ ὑδράργυρος εἰς ὄξος· καὶ ξηράνας ἀνένεγκαι αἰθάλας ἄχρις ἂν λευκανθῇ· καὶ ἐπίβαλε ἐκ τοῦ ξηρίου τούτου δρ. α' ἐπὶ χαλκὸν κύπριον κεκαθαρμένον, καὶ ἔχε. Λαβὼν ὑδραργύρον μέρος α', καὶ μυσίδην μέρος α', μίξον ἀμφοτέρω ἕως ὅτου ἐνωθῶσιν· καὶ εἴθ' οὕτως αἰθάλισον· καὶ λαβὼν τὴν αἰθάλην, μίξον μετὰ τῆς σκωρίας, καὶ πάλιν αἰθάλισον, καὶ οὕτως ποίει τρίς· καὶ μετὰ τὰς γ' ἡμέρας, λάβε τὴν ἀνελθοῦσαν ὑδράργυρον, καὶ πότισον αὐτὴν εἰς οὔρον ἡμέρας ζ' ἐν ἡλίῳ θερμῷ. Καὶ εἴθ' οὕτως ψύξας, ἔμβαλε αὐτὴν εἰς βῆσσαν, καὶ ἔμφραξον τὴν βῆσσαν

μετὰ ἄλατος, καὶ δὸς τὴν βῆσσαν εἰς χύτραν καὶ ἅς γένηται τὸ στόμα τῆς χύτρας ὑποκάτωθεν μολύβδου, ἕως ὅτου καλυφθῇ ἡ βῆσσα· καὶ πῆλωσον τὸ πῶμα τῆς χύτρας, καὶ ὅτε ψυγῇ καλῶς, ἔμβαλε αὐτὴν εἰς πυρόκοπρον νυχθήμερον· καὶ εἴθ' οὕτως ἐκβάλας, ἔχε. ΛΥΣΙΣ ΑΜΙΑΝΤΟΥ. — Δὸς τὸν ἀμιάντον εἰς χωνευτήρα, καὶ βάλε ἐπάνω αὐτοῦ λινέλαιον, ἕως ὅτου ἴδῃς τὸν ἀμιάντον ὡς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἔκβαλε, καὶ λείωσον καλῶς· καὶ λαβὼν μαγνησίαν ὀλίγην, καὶ ἄλας ἀμμωνιακόν, καὶ νίτρον ὀλίγον, καὶ τρίψον μετ' αὐτοῦ, καὶ χώνευσον, καὶ φέρε ὕδωρ βαύρουκῶ (?), καὶ δὸς ἐκ τοῦ ὕδατος τὸ χωνὴν καὶ τὰ λοιπὰ ξηρία μετὰ τοῦ ἀμιάντου· καὶ φύσα ἕως ὅτου λυθῇ· καὶ ἐπίβαλε μικρὰ μικρὰ (sic) ἐκ τοῦ λειωθέντος ἄλατος, καὶ ἐξελθὼν, ἔχε. Καὶ λαβὼν μαγνησίαν, λεύκανον καὶ πυρίτην καὶ χαλκὸν κεκαυμένον ἐξ ἴσου, καὶ ὑδράργυρον ἀποθανοῦσαν· καὶ ὅταν θελήσης, λάβε σταθμὸν ἀργυρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐκ τοῦ ξηρίου κεκαυμένου ἐπὶ τὸν κασσίτερον, καὶ ἔξεις ἀσήμην (?) λευκὴν. Λαβὼν ὑδράργυρον λίτρας γ', καὶ ἀρσένικον λίτραν α', καὶ σανδαράχην λίτραν α', νίτρον ἀλεξανδρινὸν λίτραν α', μίσιος λίτραν α', χαλκάνθου λίτραν α', καὶ βαλὼν ἀμφοτέρω, λείωσον ἐν θυεῖα ἀσφαλῶς· καὶ βαλὼν ἐν χύτρᾳ καινῇ, στῆσον εἰς κυθρόποδα, καὶ περιχρίσας πέριξ πηλῶ τετριχωμένῳ, καὶ ποιήσας τὸ περίξ τοῦ πώματος καὶ ἀνὰ δακτύλων δ', καὶ γυψώσας τὰ χεῖλη, ἵνα στερεώτερον γένηται, ἐπίθες πῶμα ἔχον ἀναφύσητον τὸ ἐπάνω· καὶ περιπηλώσας ἀσφαλῶς τὰς ἀρμογάς, ὅπτα ἐλαφρῶ φωτὶ, τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῶν φώτων τῆς κανδήλας νυχθήμερον α', ἐπὶ πρόβασιν ποιῶν τὸ φῶς, ἐπίδος διὰ τῶν ἐπιλυχνίων ἄλλο νυχθήμερον α', καὶ ἕασον ψυγῆναι· καὶ ἀνακαλύψας πτερῶ, ἀναλάμβανε τὸ ἐπικείμενον ἄνω, καὶ ἴδε εἰ λευκοῦται· καὶ ἐξαγαγὼν τὸ ἀποκαθισμένον, μίξας πάλιν, βάλε εἰς θυεῖαν, καὶ λείωσον ἀσφαλῶς, καὶ βάλε εἰς αὐτὴν τὴν χύτραν· καὶ περιπῆλωσον ὁμοίως ἀσφαλῶς τὸ πῶμα· καὶ δὸς ὀπτᾶσθαι ἐλαφρῶ πυρὶ, πρὸς ἀνάβασιν διδοὺς τὸ πῦρ πάλιν νυχθήμερον α'.

2.312 Καὶ ἕασον ψυγῆναι, καὶ ἀνακαλύψας πάλιν, ποιήσον ὡς πρώην, ἕως ὅτε ὁσμὴν θεοῦ μὴ ἀποπέμψῃ, ἕως ἃ γένηται ὡς γύψος. Καὶ ἄρας, βάλε εἰς ὕδωρ ἀκατάσβεστον ἀνασπασθὲν διὰ τοῦ ἀμβίκου· καὶ βάλε αὐτὸ τὸ ὕδωρ μετὰ τοῦ συνθέματος, καὶ ποιήσον μέλιτος πάχος. Καὶ λείωσον ἀσφαλῶς ἐν τῇ θυεῖα, καὶ ἕασον ξηρανθῆναι, καὶ ἔχε. Λαβὼν οὖρον ἄφθορον, χαλκίτην, χαλκόν, ζώσεις τῶν ὠν Ͳ Ͳ ς', ταῦτα τρίψας καὶ ποιήσας χνοῶδες, ἔψει σὺν τῷ οὐρῳ ἕως οὗ τὸ θεῖον ἄθικτον ἀναλωθῇ. Καὶ λαβὼν κασσιτέρου μέρος α', καὶ ὑδραργύρου μέρος β', καθάρισον τὸν κασσίτερον· οὕτως χωνεύσας αὐτὸν χύσον εἰς ὕδωρ θαλάσσιον τρίς, ἀθρόως μεταβαλὼν, καὶ πάλιν βάλε εἰς τὴν χώνην πίσσαν καὶ στυπτηρίαν· εἴτα <δεῖ> σε χρῆσασθαι (φύλαττε δὲ τὸ μυστήριον), ἄχρις ἂν τὸ θεῖον ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς ὑδραργύρου. Δοκίμαζε δὲ τὴν ὑδράργυρον οὕτως.

2.313 Λαβὼν αὐτὴν, βαλὼν εἰς ὑελοῦν ἄγγος, τρίψον αὐτὴν εἰς τὴν ἰγδὴν, καὶ ποιεῖται αὐτῆς τὴν ἐπιφάνειαν ἐπὶ τὸ ξανθόν. Εἴτα λαβὼν αὐτὴν, ἔγκλειε ἐν ὑελίνῳ ἀγγεῖῳ. Πλήσας τὸ ἄγγος, ὡς ἔθος, δριμέως (φύλαττε δὲ τὸ μυστήριον) ὑπόφιμον, ἵνα μὴ διαπνεύσῃ τὸ ὄξος ἐκ τοῦ ἄγγους, καὶ ἕασον νυχθήμερον· καὶ τῷ ἐμπροθέσμῳ εὐρήσεις τὸ μυστήριον τῆς ὑδραργύρου, τὸ πῶς αὐτὴν ἵνα μαχησώμεθα. Ἡ γὰρ φιλόσοφος ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑδραργύρου ἐπεγράψατο· «Ὅτε πῆξῃς τὴν ὑδράργυρον τὸ αὐτόρρευστον.» Τὸ γὰρ αὐτόρρευστον τὸ ὄξος ἐστίν· τὸ οὖν ὄξος ἐστὶν ἡ μαγνησία. <καὶ> οὕτως ἐπίπασσε εἰς τὴν χώνην ἐπάνω τοῦ χαλκοῦ. Ἔστω δὲ ὁ χαλκὸς προαξιωμένος ὄξει δριμεῖ, καὶ στυπτηρίαν καὶ σάπωνον ἐπὶ τρίς, ταξειδίῳ· καὶ τότε οὕτως αὐτὸν ἐμβαλὼν, χώνευε. Ἐπίβαλε τὰ προειρημένα μίγματα, πυκνότερον ἐπίπασον μετὰ τῶν μιγμάτων· λευκότερον γὰρ ποιεῖ ταῦτα· φανεῖται γὰρ αὐτὸς καθ' ἐκάστην χώνην πρόδηλος γινόμενος λαμπρότερος <ἢ> πρὶν ἕτερον τὸν φάρμακον ἐμβληθῆναι. Ὅταν οὖν χωνευθῇ καλῶς, ἀπόχεε εἰς ἀγγεῖον προυπετρομένης τῆς σαμίας γῆς, καὶ ἕασον συντετελεσμένον ἔργον. Καὶ πάλιν ἔγκρυπον, κατὰ τὸ ἔθος. Καὶ πρὸ ἀργύρου

πρωτείου ἀδραμιτίνω, καταχώνην δὲ ἔκχεε εἰς τὴν γῆν σαμίαν τὸν χαλκὸν ἵνα μεταβληθῇ, καὶ βάπτε, καὶ πυκνῶς ἐνθάμιζε, καὶ ἀπόσμιγε, ἔχε. ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΟΥ ΕΛΑΤΟΥ ΕΛΑΥΝΟΜΕΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟ ΛΕΠΤΟΤΑΤΟΝ. — Σκευασία· ἔστι δὲ καὶ τῇ χρειᾷ κάλλιστον, καὶ τῇ ἐμβαφεῖα. Λαβὼν χαλκὸν λευκὸν μνᾶν μίαν, χώνευε· ἐπίπασον ἄλας λευκὸν μετὰ στυπτηρίας, ἴσον, μετὰ ὄξους προαναδεδομένα καὶ ἀνεξηραμένα· εἴτα πάντα λειοτριβημένα Ὅταν οὖν χωνευθῇ καλῶς, ἀπόχρεε εἰς τὸ ὑπερέχειν τὸ ὑγρὸν δακτύλους β', καὶ οὕτως ἔασον ἀποψυγῆναι.

2.314 Εἴτα ἄρας, ἐπίχριε, ἀλλὰ λεπτῶ καὶ εὖ μάλα πυρώσας, ἐναπόσβεσον εἰς ὕδωρ· ὅταν δὲ ψυγῇ, μηκέτι καθήσει εἰς ὑγρὸν, ἀλλ' ἔγκρυσον εἰς ἀγγεῖον ἀλὸς μετὰ στυπτηρίας· εἴτα δὲ <λαβὼν> ἀλὸς μέρη β', καὶ στυπτηρίας μέρος α' μεμιγμένων, καὶ ἔα ψυγῆναι ἐν τούτοις· ὅταν δὲ ψυγῇ, ἄρον. Καὶ ὅταν δὲ λευκώτατον <ῆ>, ἐλαύνεται λοιπὸν ὡς θέλεις, καὶ ἐπακούσεται, ἐὰν τε θερμὸν ἐλαύνῃς· ἐὰν ψυχρὸν, τοῦτον δὲ κἂν θέλῃς τι ἀποθραῦσαι, οὐ δυνήσῃ, τοιαύτη αὐτοῦ ἐστὶν ἡ εὐθυία καὶ ἡ εὐτονία. Ἔστι δὲ καὶ ἔκλεκτος εἰς ὑπερβολὴν· πεπεύραται δὲ <ὅτι> κύπριος χαλκός ἐστιν ἐπιτηδειότερος εἰς ταύτας τὰς χρειὰς· ὠφείλεις δὲ ἐννοεῖν. ΑΔΙΑΠΤΩΤΟΝ ΚΡΟΚΟΝ ΠΟΙΗΣΑΙ ΑΠΟ ΧΩΝΗΣ. — <Λαβὼν> ἀρσενικοῦ σχιστοῦ μέρη δ', σανδαράχης κίρρᾶς, καθαρᾶς μέρη δ', σώματος μαγνησίας οὕγγ. δ', μέλανος σκυθικοῦ Ϝ α', ἐλινικόκκιον νίτρου ὑαλίζοντος οὕγγ. ζ', λειώσας τὸ ἀρσενικὸν πάνυ ὡς χνοῦν, πρόσμιγε τὸ μέλαν τὸ σκυθικόν, καὶ συνλειού· γίνεται χλωρόν. Εἴτα ἐπίβαλε τὸ σανδαράχην· καὶ πάλιν συνλειώσας μετὰ τοῦ νίτρου· ἔστι τὸ πρῶτον ὁμοιον, τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας πάνυ ὡς χνοῦς, ἕως γένηται ὡς αἰθάλη. Σὺν ἐκάστω μίξας πάντα καὶ συνλειώσας, ἐπίβαλε ὄξος αἰγύπτιον δριμύ, καὶ χολὴν ταυρίαν· καὶ συνλειώσας, ποίησον πηλῶδες καὶ ξηράνας ἐν ἡλίῳ ἐπὶ ἡμέρας γ', λειώσας, κατάγγισον ἐν ληκυθίῳ, καὶ ὅπτα ἐν ᾧ ταύτης μόνης ἐπὶ ἡμέρας ε'. Εἴτα ἀνελόμενος λείε, πρόσβαλε κόμμι· λειώσον μέρη οὕγγ. ι', καὶ ἐπίβαλε. Ποίει πηλῶδες καὶ χώνευσον τὸν κρόκον, καὶ ἐπίβαλε τὸ φάρμακον· καὶ ὅταν γίνηται ὁ κρόκος χλωρὸς καὶ τριπτὸς, <λαβὼν> τοῦ τρίπτοντος χρυσοῦ μέρος α', χώνευσον, καὶ εὐρήσεις χρυσόν. Εἰ δὲ θέλεις πρῶτιστον καὶ καλοποιήτον, <λαβὼν> ἐργασθέντος χρυσοῦ μέρη δ', καὶ τοῦ μέρους α', συγχωνεύσας, εὐρήσεις χρυσὸν δόκιμον καὶ κάλλιστον.

2.315 Κρύπτε τοῦτο, πολλὰ τε βεβαμμένου χρυσοῦ τὸ θεῖον καὶ ἀμετάδοτον μυστήριον. Ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας προσέρεται. Λαβὼν μαγνησίαν θηλυκὴν, λειώσον ἐπιμελῶς· βαλὼν ἐν βατανίῳ ἄλας οὕγγ. β', ἐπιπώμασον ἐτέρῳ βατανίῳ, ἵνα μὴ ἐκπνεύσῃ τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας καὶ ἀπόληται. Καὶ λαβὼν οὖν τὸ βατάνιον τὸ θεῖον παρόμοιον <στήσον> ἔγγιστα τοῦ στηλαρίου ἐπὶ ἡμέρας β'. Εἴτα λαβὼν τὸ βατάνιον, ἀνακαλύψας, περίξυσον, καὶ βαλὼν εἰς θεῖαν, καὶ ἀναλειώσας, βάλε ἐν τῷ δευτέρῳ βατανίῳ· καὶ πάλιν περιπηλώσας τὰς ἀρμογάς, δὸς ἐν τῷ ὀπτανίῳ ἀνὰ μέσον τὸ θεῖον <εἰς> τὸ ἀγγεῖον ἐκ δεξιῶν, ἐπίβαλε ἐπὶ ἡμέρας γ'· καθ' ἡμέραν ἀπολάμβανε καὶ λείου, καὶ περιπήλωναι, ἕως γένηται λευκόν· καὶ λαβὼν ἐξ αὐτοῦ μέρη δ', καὶ νίτρον ἀγρικὸν ὑαλίζον μέρος α', καὶ συνλειώσας ἐπίβαλε· λαβὼν καὶ πηλοποιήσας, κατάθου ἐν χωνείῳ τὸ σῶμα τῆς μαγνησίας. Εὐποῖα καὶ εὐτυχία τοῦ κτισαμένου, καὶ ἐπιτυχία καμάτου καὶ μακροχρονία βίου.